Sportul Magazin

Privind la televizor evoluția patinatorilor la campionatul mondial de patinaj artistic de la Bratislava

OGLINDA GLORIEI

Am iubit întotdeauna gheața rece,
Cu strălucirea ei imaculată.
Patinatorii știu cum s-o încălzească,
ca gheața să le fie o poartă deschisă
spre calea efemeră a gloriei!

Gloria, ființă ireală, copleșitoare,
le dă sentimentul că vor trăi veșnic.
Flori fără lujer, patinatori pierduți pe luciul gheții!
Fluturi zburdalnici, apar și dispar,
pentru a ne încinta, o clipă, ochii!

IOLANDA SOLTESCU
Liceul nr. 25 București, clasa a VIII-a

CĂRȚI NOI ÎN EDITURA STADION

Zilele acestea, în librării au apărut noi volume ale anului 1973, publicate sub egida „Editurii Stadion". Reluăm, așadar, rubrica noastră de informații privind lucrările cu tematică sportivă, oprindu-ne asupra ultimelor trei noutăți editoriale.

Gimnastica*)

Bibliografia lucrărilor de gimnastică apărute în Editura Stadion s-a îmbogățit recent cu un amplu volum, intitulat **„Gimnastica"**, datorat unui reputat colectiv de specialiști, coordonat de conf. **N. Gh. Băiașu.** În cele peste 500 de pagini, autorii dezbat, pe parcursul a 12 capitole, atît problemele particulare, cît și cele generale ale acestui frumos sport. Înțelegerea argumentelor teoretice este facilitată de existența a numeroase chinograme, datorate prof. **Alexandra Vrînceanu.** Prin bogatul său conținut, volumul constituie un util instrument de lucru atît pentru cadrele de specialitate, cît și pentru studenții de la facultățile de educație fizică.

*) Colectiv — Gimnastica, Editura Stadion, 530 pag. 23,50 lei.

Educația fizică și formarea personalității*)

Pedagogia situează pe un loc important educația fizică și sportul ca mijloace deosebit de eficace pentru formarea și modelarea personalității omului, pentru dotarea acestuia cu trăsături de caracter dintre cele mai prețioase : curaj, stăpînire de sine, tenacitate, voință etc. Problema influenței educației fizice asupra individului constituie subiectul lucrării aparținînd conf. univ. doctor în șt. pedagogice **Nicolae N. Ceaușescu,** intitulată **„Rolul educației fizice în formarea omului".** Bazat pe o amplă activitate de cercetare — fapt care a oferit autorului posibilitatea de a aduce contribuții de seamă, unele absolut inedite — volumul clarifică din punct de vedere teoretic importante aspecte ale formării omului contemporan. Referindu-se la această carte, prof. univ. doctor docent **Anghel Manolache** afirmă : **„Avînd în vedere bogatul conținut pedagogic al lucrării, sîntem convinși că ea va constitui un real serviciu pentru frontul larg al educatorilor : părinți, învățători, profesori de educație fizică, antrenori, studenți și alți ciitori dornici să se informeze în acest domeniu și să devină propriii lor educatori".**

*) N. N. Ceaușescu — Rolul educației fizice în formarea omului, Editura Stadion, 222 pag., 6,25 lei.

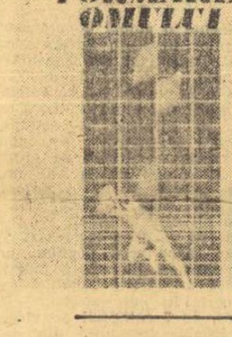

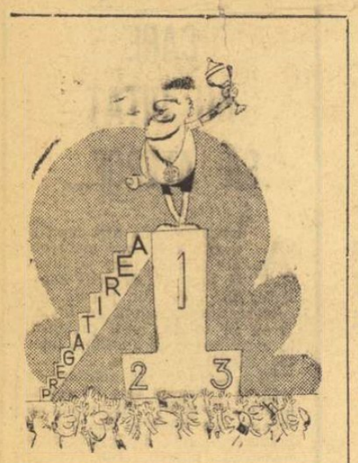

SCARA SUCCESELOR
Desen de Marin PAUL

Cunoașteți străzile Bucureștiului?*)

Dezvoltarea impetuoasă a Capitalei țării noastre a impus editarea unui ghid, care să permită tot mai numerosilor turiști care vizitează Bucureștiul — și, de ce să nu recunoaștem, chiar și locuitorilor lui — o mai bună cunoaștere a arterelor sale, a mijloacelor de transport în comun ce trebuie folosite pentru a ajunge dintr-un punct în altul al Capitalei. Lucrarea, apărută sub titlul **„București-ghidul străzilor"**, este alcătuită din lista completă a tuturor străzilor și o hartă cu toate datele necesare.

*) „București — ghidul străzilor". Editura Stadion. 8 lei.

Rubrică redactată de
Emanuel FANTANEANU

„MISTER HOCKEY" LA BUCUREȘTI

MARELE JUCĂTOR ANATOLII FIRSOV AȘA CUM NU-L CUNOAȘTEȚI...

Volubil, de o sinceritate dezarmantă, acest mare jucător de hochei care este Anatolii Firsov a răspuns răbdător și surîzînd întrebărilor noastre. „Mister Hockey", așa cum l-au numit confrații de peste Ocean, are un palmares impresionant : 9 medalii de aur la campionatele mondiale și alte 3 la Jocurile Olimpice.

— Cînd ați început să jucați hochei ?

— La 11 ani, într-o echipă din categoria a III-a a orașului Moscova, „Krasnii Bogatîri". De fapt, jucam pe ascuns, pentru că pe atunci trebuia să ai cel puțin 13 ani ca să ți se dea crosa în mînă.

— Apoi ?

— Apoi... Ce să fie?... Am fost remarcat și, la 18 ani, debutam în prima divizie a țării noastre în formația Spartak Moscova. Țin minte că, înaintea primului meci, cînd abia împlinisem această vîrstă, antrenorul mi-a spus că trebuie să mă las de fumat dacă vreau să joc. Și m-am lăsat. De atunci nu mai fumez...

— Ce jucător de hochei v-a impresionat ?

— Hocheistul meu preferat a fost cunoscutul jucător suedez Tumba Johansson. Cred că nu exagerez dacă spun că prin tehnica și corectitudinea sa era un adevărat artist, a cărui evoluție încînta.

— Trebuie să înțelegem din această preferință că nu sînteți un adept al forței exagerate în hochei ?

— Exact ! Hocheiul, prin natura sa, este un sport al vitezei și al fineței. Toată frumusețea lui se estompează atunci cînd agresivitatea sau duritatea primează. Nu-i păcat să transformăm hocheiul doar într-o întrecere de forță pe patine ?

— Ce faceți în timpul liber ?

— Sper că ați înțeles din cele de mai sus că sînt un hocheist foarte... pașnic. Stau ore întregi în grădina mea și îngrijesc florile, mă duc deseori la pescuit și învăț. Sînt student în ultimul an la Institutul de Educație Fizică din Moscova.

— Dacă nu ați fi fost hocheist, ce alt sport ați fi practicat ?

— Tenisul. Joc tenis foarte bine. Nu atît de bine ca Ilie Năstase, dar, oricum, cred că aș putea să-i cîștig cîteva ghemuri...

— Știu că sînteți căsătorit. Aveți copii ?

— Da. O fată Irina, de 12 ani și un băiețel, Anatolii, de 3 ani.

— Deci peste cîțiva ani vom auzi de Anatolii Firsov II ?

— Foarte posibil. Primul său antrenor de patinaj este chiar Irina, care-i spune mereu : „Hai, Tolea, învață mai repede să patinezi, că tata acum nu mai joacă și nu mai este nici un Firsov pe gheață..."

— Veți mai juca în echipa reprezentativă a Uniunii Sovietice ?

— În ce mă privește, sînt gata și acum, la 32 de ani. Dar părerea antrenorului Bobrov este, probabil, alta.

— O ultimă chestiune : cine credeți că va cîștiga anul acesta titlul mondial ?

— Greu de spus. Am impresia că hocheiștii cehoslovaci sînt cei mai buni. Așa că...

Un nou zîmbet și... fuga la autobuzul care duce echipa la antrenament. Anatolii Firsov nu întîrzie niciodată...

Călin ANTONESCU

POVESTEȘTE „CIBI-BACI"...

UN DOVLEAC ÎN LOC DE MINGE!...

Cînd eram la AMEFA, pe vremuri, ne duceam cîte o dată să jucăm la Șag, cu echipa satului. Pe vremea aceea, nu existau terenuri ca azi, dar cum oamenii se dădeau în vînt după fotbal, improvizaseră un loc chiar la marginea satului, între o porumbiște și-o bostănărie. Cînd am venit noi să jucăm, oamenii au smuls buruienile, tufișurile, au tras niște dungi cu var, au ridicat două porți din trunchiuri de copaci și, „stadionul" era gata de joc ! Tragedia cea mare, însă, începea cînd balonul intra prin miriște. Atunci lăsam baltă jocul și căutam mingea prin porumb și printre dovleci.

La un moment dat, unul dintre ai noștri, pus pe glume, negăsind mingea, a luat un bostan și a executat o aruncare de la tușă. Coechipierul său, înfierbîntat de joc, nu observase nimic și s-a repezit să intercepteze pasa. A dat cu capul, într-adevăr, și pe urmă a căzut jos trăznit. Dovleacul îl făcuse k.o. !

De atunci, i-am spus „Dovleac" și așa i-a rămas porecla !

Mai tîrziu, „Dovleac" ajunsese antrenor, la „rezerve". Cînd trebuia să anunțe ora la vreun meci, lua pe fiecare jucător la o parte și-i spunea : „Mîine, la ora trei". Doar unuia fundaș îi spunea „ora patru".

...Cînd să înceapă jocul, băieții văd că lipsește fundașul.

— Ce ne facem ? — spune „Dovleac".

— Jucați dv., propun jucătorii.

„Dovleac" se echipează și joacă. Sosește după prima repriză și fundașul, care caută să se disculpe, susținînd c-a fost anunțat pentru ora patru. „Dovleac" strînge toată echipa :

— La ce oră v-am spus că-i meciul, băieți ?

— La ora trei.

— La ce oră a venit fundașul ?

— La patru...

...Așta era unul din tertipurile lui „Dovleac" ca să mai intre și el în echipă din cînd în cînd... Patimă mare, jocul ăsta !...

UN ARBITRU ÎNCĂPĂȚÎNAT ȘI UN PORTAR PLIN DE... CONTRASTE !

Ripensia juca cu Universitatea, la Cluj. Arbitrul nu se prezentase. Așa că cele două echipe au căzut la învoială să conducă partida un localnic. Studenții atacau, atacau, dar nu marcau în ruptul capului. Deodată, cu cinci minute înainte de fluierul final, Hocsary comite un hent în careu. Arbitrul fluieră, fericit și el de această miraculoasă întîmplare... Un clujean execută penalty-ul, dar Pavlovici apără. Consternare în tribune ! Dar arbitrul localnic nu se dă bătut. Dictează repetarea loviturii. Povestea se repetă. Clujeanul bate și „pantera" prinde iarăși ! Dar arbitrul tot nu se lasă... Cere din nou repetarea... loviturii.

Schwartz se apropie de el și-l întreabă :

— Nu vă supărați, domnule arbitru, pînă cînd o să trag ?

— Pînă va fi gol, răspunde arbitrul, înfuriat.

Schwartz se întoarce spre poartă și strigă :

— Pavlovici, lasă să intre mingea, că pierdem... trenul.

PARIUL

...Cînd am fost într-un turneu prin Siria, portarul nostru a pierdut un pariu, la un localnic care se lăuda că din cinci lovituri de la 11 metri îi înscrie tot atîtea goluri.

„Nu există. Am să cîștig pariul, se lăuda portarul. Eu am metoda mea. Mă uit în ochii adversarului și aflu colțul în care trage".

...Aici, însă, a luat „plasă". A scos mingea din poartă de cinci ori. Abia după aceea a observat că sirianul era... sasiu !

(Din volumul „FOTBAL ÎN GLUMĂ", în curs de apariție în editura „Stadion")

CU DOUĂ ARME, ÎN APĂRAREA SĂNĂTĂȚII

Timp de un an, mai precis anul trecut, laboratorul de radiobiologie al Institutului oncologic din Cluj a rămas fără șef. Nu din cauză că titularul ar fi demisionat sau postul ar fi rămas vacant din alte motive. Lipsa conducătorului secției se datora pur și simplu faptului că doctorul în biologie **Zoltán Uray** s-a aflat în acest răstimp în capitala Suediei, unde: **„Ca bursier al Federației Internaționale Împotriva Cancerului (F.I.C.C.), mi-am completat studiile, m-am perfecționat la catedra de radio-biologie a Institutului de tumorologie al Universității de medicină „Karolinska", care împlinise recent 160 de ani de existență"** — ne-a mărturisit, nu mult după revenirea sa în patrie, cercetătorul clujean.

Dr. ZOLTAN URAY, în laboratorul de radiobiologie pe care îl conduce.
Foto : F. CSOMAFAY-Cluj

De ce vă reamintim toate acestea în coloanele ziarului de sport? Numai pentru faptul că doctorul radiobiolog care a studiat la Stockholm, la catedra condusă de renumitul savant L. Révész — după ce a obținut bursa „Eleanor Roosevelt", fondată de văduva fostului președinte al S.U.A. — nu este altul decît maestrul sportului **Zoltán Uray**, unul dintre remarcabilii scrimeri din țara noastră, din anii 1948—1958.

Floretist prin excelență, a fost campionul național de juniori, multiplu vice-campion la seniori, participant la o serie de mari întreceri din țară și de peste hotare. El a reprezentat culorile țării noastre la J.O. de la Helsinki, **fiind primul scrimer care a adus României o medalie de la o competiție cu caracter mondial, obținînd medalia de bronz la Jocurile Mondiale Universitare de la Budapesta, din 1954.** În sezonul următor a cîștigat tradiționalul concurs internațional organizat cu ocazia Tîrgului de mostre din Leipzig.

Este compatibilă activitatea sportivă de performanță cu preocuparea de cercetător științific? Experiența doctorului **Uray** dă un răspuns **AFIRMATIV** la această întrebare.

Absolvent al facultății de biologie, elev al cunoscutului savant acad. Eugen Pora, el devine în 1959 biolog la Institutul de medicină nucleară, condus de prof. Tiberiu Hoian, iar în 1965 îndeplinește funcția de șef al laboratorului de radiobiologie al Institutului oncologic din Cluj. În anul 1970 obține titlul de doctor în științe biologice. Deci o perioadă de intensă activitate științifică, perioadă care corespunde și unui antrenament permanent în sportul favorit.

Sportul a devenit pentru tînărul savant mai mult decît o pasiune, a devenit o necesitate vitală. În perioada studiilor de la Stockholm, doctorul **Uray** a fost rugat să asiste la antrenamentele lotului național suedez de scrimă ca ajutor al antrenorului coordonator B. Rerriech. Astfel, el a petrecut o mare parte din timpul său liber în sala de scrimă.

Ducînd peste hotare faima școlii biologice românești, doctorul și maestrul sportului **Zoltán Uray** a făcut o frumoasă propagandă și scrimei noastre, el depunînd de fapt o activitate dublă: a luptat cu două arme, în apărarea sănătății.

Fr. LASZLO

VISUL

Am adormit
îngrijorat,
că am ajuns
d'un metru lat.
Visam
că practicam gimnastica,
în parc.
[illegible]
am constatat
că am slăbit...
un arc de pat.

ARISTIDE MIRCEA

SURPRIZELE ARTEI

Cercetătorii artelor plastice descoperă adesea, studiind vechi picturi, lucruri din cele mai neașteptate. Astfel, cercetînd un tablou din epoca Renașterii, au descoperit că hocheiul pe iarbă era practicat în Olanda încă din sec. al XV-lea. De asemenea, analizîndu-se niște incizii încăse s-a ajuns la concluzia că în vechiul Peru exista un joc asemănător baschetului, care se juca pe o platformă de 400 metri pătrați.

CRONICĂ LA... „BALUL AUTOMOBILIȘTILOR"

Parcul din Sinaia părea o imensă scenă. Fundalul cazinoul cu ferestrele-i mari, puternic luminate în noapte. O ninsoare ușoară întregea atmosfera de basm. Sute de tinerari ai volanului — membri ai A.C.R. — se întîlneau în seara aceea (25 februarie), împreună cu familiile lor, la tradiționalul **„Bal al automobiliștilor"**, ajuns la cea de a cincea ediție a sa. Un prim semn al conștiinței rutiere în fața cazinoului, doar 10—15 mașini, restul fiind lăsate de conducătorii lor — și erau circa 300 — pe la vilele unde fuseseră cazați. Nu de alta, dar de ce să nu se petrecă în voie fără spectrul „fiolei"?

Primirea în sală, caldă, amabilă. De o parte și de alta a scărilor, două perechi de tineri întîmpinau pe fiecare invitat. Tinerele întindeau mîna oaspeților, urîndu-le bun venit și o seară plăcută; tinerii, de asemenea, ofereau oaspeților cîte o garoafă roșie și o mică pungă cu cosmetice produse de fabrica „Miraj". Încă de la intrare, decor cu „iz automobilistic". Suspendate, cauciucuri, triunghiuri reflectorizante, de fapt obiecte de tombolă. Mese frumos aranjate, o orchestră bună (formația lui **Valențiu Grigorescu**), un prezentator **(Horia Șerbănescu)** pus pe glume. („Nevasta mea se pregătește să-și ia carnet de conducere. De cînd a învățat ce e carburatorul, a uitat ce-i aragazul"). Cîntă prietenii ai automobiliștilor **Luchi Marinescu, Johnny Dumitriu, Anca Agemolu, Renato Valentin,** se dansează, se petrece. Se alege apoi **„Miss automobil 1973"**. Apar 12 fete frumoase — din diferite orașe ale țării — care se îndreaptă spre scenă avînd fiecare în mînă un număr. Cei din sală votează — scriind cifra aleasă pe o ilustrată — și „miss" este declarată **Nicoleta Dobrescu,** din Capitală, de 23 de ani, o fostă elevă a Școlii sportive nr. 2 din București.

A doua zi, sute de automobile au demarat din Sinaia spre diferite orașe ale țării.

Modesto FERRARINI

„Miss Automobil 1973" — alias Nicoleta Dobrescu

JOE FRAZIER ÎNVINS PE TOATĂ LINIA!...

Una din cele mai originale întreceri sportive s-a disputat pe stadionul din Rotonda West, o localitate din Florida, sub denumirea de „Turneul superașilor". O serie de faimoși campioni și-au disputat intîietatea într-un decatlon care excludea specialitatea lor sportivă.

Cu acest prilej, Killy s-a dovedit un adevărat maestru al tenisului de masă, iar Laver un ciclist de clasă. În schimb, Joe Frazier a decepționat. După ce a trecut cu chiu cu vai proba de înot, fiind scos din bazin de o echipă de salvatori, el a trebuie să cedeze primatul la haltere atletului Bob Seagren care a ridicat cu 5 kg mai mult decît uriașul boxer. De altfel, cu cinci probe cîștigate, recordmanul mondial la săritura cu prăjina s-a situat în fruntea clasamentului El s-a detașat net la proba de ridicare o greutății, ciclism, baseball, alergări și sărituri în lungime. Pe locul secund

s-a clasat schiorul francez Jean-Claude Killy, care l-a depășit pe tenismanul Laver numai cîștigînd turneul de tenis de masă. Frazier s-a clasat ultimul și în cursa de 100 yarzi (cca. 91 m), realizînd 13,5 sec. Deși în clișeul nostru el figurează în fruntea plutonului de cicliști, urmăritorii săi l-au depășit cu toții pe ultimele zeci de metri.

• VARIETĂȚI • VARIETĂȚI • VARIETĂȚI • VARIETĂȚI • VARIETĂȚI •

RĂSPUNSUL FATAL...

— Aș vrea să știu dacă dumneavoastră sînteți adepți ai sportivității și dacă aveți cunoștință de legile fair-play-ului ? — se zice că le-ar fi întrebat judecătorul pe cele 15 persoane acuzate de tulburări în timpul unei reuniuni de box, în orașul englez Leicester.

— Da, desigur — s-a grăbit să răspundă Alan Manny în numele celor interviewați.

— În acest caz, am să vă amendez dublu, căci un cunoscător al fair-play-ului ar trebui să știe cum să se comporte în timpul unui meci.

Se zice că Alan Manny — și ceilalți — au înghițit în sec și... au plătit !

FIECARE MÜLLER CU... GOLUL SĂU!

Patru din cele șapte goluri înscrise în partida Hertha — Bayern München, disputată recent în Bundesliga, au fost marcate de... Müller ! Evident, cititorul se duce imediat cu gîndul la Gerd Müller, golgeterul lui Bayern, unul dintre cei mai productivi atacanți europeni, numai că nu este vorba despre el ci de mai mulți omonimi ai săi.

Scorul a fost deschis, într-adevăr, de Gerd, după care Bayern și-a ridicat avantajul la 3—0. La acest scor, atacantul Klaus Müller de la Hertha a redus din diferență, iar fundașul central al aceleiași echipe, Lothar Müller, a marcat al doilea gol al Herthei. La 4—2 pentru Bayern, mijlocașul Dieter Müller de la Hertha a înscris în... proprie poartă !

INVITAȚIE LA HOCHEI !

În revista poloneză **„SPORTOWIEC"** a apărut nu de mult următoarea informație, găzduită de rubrica „ultimelor știri" : **„Unul dintre regizorii noștri de film și-a anunțat intenția de a reface o capodoperă a cinematografiei mut, «Cel pe care l-au bătut peste față», informînd totodată că rolul principal va fi distribuit unui artist amator. În legătură cu aceasta, îl invităm pe regizor să frecventeze cu încredere meciurile de hochei pe gheață din campionatul nostru și, în special, pe cele cu mizã mare".**

NEHOTĂRÎȚII...

O întîmplare fără precedent în istoria fotbalului — relatată de **„New York Times"** — s-a consumat recent, în timpul meciului — decisiv — dintre echipele universităților din Saint Louis și Ohio, din cadrul campionatului Statelor Unite.

În minutul 74, la scorul de 1—1, Tim Logush atacantul lui Saint Louis University, a fost faultat în careu. Arbitrul a dictat penalty, fără să stea o clipă pe gînduri, dar nimeni nu s-a încumetat să-l execute ! Zadarnică a fost intervenția antrenorului echipei, nici unul din cei 11 jucători aflați pe teren sub culorile Universității din Saint Louis nu s-a apropiat de punctul de la 11 metri... După discuții repetate și minutele regulamentare, arbitrul Smlid — consternat și el — a fluierat sfîrșitul întîlnirii, al cărui epilog urmează să fie acum decis de federația de specialitate.

RĂSPUNDE Ion Poștașu

LUCIA CIUCIULEA, CODLEA. **„Dragă nene Poștașule, după anunțul apărut în ziar că vreau să corespondez cu toți rapidiștii, am primit peste 100 de scrisori. Eu n-am avut timp să le dau răspuns la toți și am răspuns numai la 40 de scrisori. Dar, cred că nici cu 40 de susporteri nu pot coresponda deodată, deoarece nu-mi îngăduie timpul. Mulțumiți-le dv. din partea mea".** Am impresia că ați uitat tocmai ce era mai important : **„Și rugați-i să nu-mi mai scrie!"**

ION BUTUC, BRAȘOV. Prietenul dv. l-a cam întînerit pe Cassius Clay. Acesta a cucerit centura de campion olimpic la categoria semigrea, la Roma, în 1960, învingîndu-l prin K.O. în repriza a II-a pe polonezul Pietrzikowski. Patru ani mai tîrziu, Joe Frazier, rezervă în echipa americană (titular fusese Buster Mathis — 135 de kilograme — care se accidentase) devenea campion olimpic la categoria grea, la Tokio.

ANTON SCUTARU, IAȘI. Pasiunea cu care urmăriți activitatea de pe terenurile de tenis din lumea întreagă este de-a dreptul impresionantă. Nu ne mirăm, de aceea, că sesizați și cea mai mică inexactitate în scrierea unor nume de tenismeni străini. Nu sînteți sigur, însă, dacă Dibley a cîștigat sau nu turneul de la Lacoste. L-a cîștigat, întrecîndu-l în finală pe Stan Smith, după ce, în semifinale, produsese o altă mare surpriză, eliminîndu-l pe Rod Laver.

VITTORIO BASSI, LACUL ROȘU. 1. Jimmy Greaves a jucat în echipa Angliei, în turneul final al C.M. din 1966, în meciurile cu Uruguay, Mexic și Franța. 2. Primul număr al revistei „Fotbal" a apărut la 1 iunie 1966.

ATHANASIE SCORȚESCU, ROMAN. Confundați meciurile lui Dinamo cu Real Madrid cu cele două jocuri ale echipelor naționale ale României și Spaniei. Dinamo a pierdut cu 3—1 la București și cu 5—3 la Madrid.

AUREL NICULESCU, CÎMPULUNG MUSCEL. Ne întrebați dacă un junior — este cazul dv ? — poate participa la proba de maraton ? Nu există limite de vîrstă. Dar, evident, nu este indicat ca un junior să se aventureze pe o asemenea distanță. Este mult mai recomandabil să folosiți cursele de autobuze !

P.O.V., CRAIOVA. Dv propuneți, deci, ca Divizia C să aibă 4 serii, primele clasate în fiecare serie urmînd să promoveze în Divizia B. Ultimele două clasate ar urma să retrogradeze. Unde ? În Divizia D, propuneți dv. Mergîndu-se pe această linie, ar lua ființă și Diviziile E, F, G și așa mai departe !

M. IONICĂ, CODLEA. **„Am iubit și voi iubi / Fotbalul, cît voi trăi".** Nu v-am publicat toată poezia, ci am ales doar aceste două versuri, considerîndu-le cele mai „tari".

MARIN STANCIU, BUCUREȘTI. **„Dacă aceste versuri compuse de mine ar apărea în ziar aș fi foarte bucuros".** Dv. da. Dar alții ?

AUREL GHENDER, ARAD. Un catren adresat echipei Steaua (fără intenții demobilizatoare) :

La Steaua care-a răsărit
Pe primul loc, nu-i cale lungă.
Deci cred — la locul mult rîvnit
Și alții VOR și POT s-ajungă !

Că VOR nu mai încape nici o îndoială. Dacă POT sau nu, asta o vom ști la sfîrșitul campionatului !

NECULAI TRONCUTĂ, GALAȚI. Cele două meciuri dintre România și Danemarca, din cadrul preliminariilor turneului olimpic de fotbal 1972, s-au încheiat cu următoarele scoruri : 1—2 la Copenhaga și 2—3 la București.

Ilustrații : N. CLAUDIU